

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 20C/18/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211201546
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1211201546.13

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, I., zastúpený: JUDr. Dagmar Malaschitzovou, advokátkou so sídlom Seberínho 9, Bratislava, proti odporcovi: ISS Facility Services, spol. s r.o., so sídlom Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, IČO: 31 345 212, zastúpený: Matejka Friedmannová s.r.o., so sídlom Svätoplukova 28, Bratislava, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, č.k. 20C/18/2011 - 273 zo dňa 11. decembra 2014, v časti náhrady trov konania, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, m e n í tak, že odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 574,68 eur, k rukám právnej zástupkyne navrhovateľa, do troch dní.

V časti zastavenia konania o náhrade mzdy odporcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

V napadnutej časti, týkajúcej sa povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok, uznesenie súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Uznesením zo dňa 11. decembra 2014, č. k. 20C/18/2011 - 273; s poukazom na § 142 ods. 1, 3, § 146 ods. 2, § 151 ods. 1,3 O.s.p.; rozhodol súd prvého stupňa o náhrade trov konania tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (k rukám jeho právneho zástupcu) náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v sume 2.631,92 eur a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava II súdny poplatok za návrh vo výške 4.100,50 eur podľa § 2 ods. 2 zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vzal do úvahy skutočnosť, že navrhovateľ mal v prvostupňovom aj v odvolacom konaní plný úspech vo veci. Vychádzal z toho, že rozsudkom č. k. 20C/18/2011-128 zo dňa 02.04.2012, bolo rozhodnuté, že výpoveď z pracovného pomeru daná navrhovateľovi odporcom listom zo dňa 29.11.2010 je neplatná; o nároku navrhovateľa na náhradu mzdy bolo rozhodnuté konečným rozsudkom č.k. 20C/18/2011-241 zo dňa 16.12.2013, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 66.689,52 eur spolu s ročným úrokom z omeškania a v časti o zaplatenie náhrady mzdy vo výške 85,51 eur za obdobie od 01.02.2012 do 06.02.2013 bolo konanie zastavené. Nakoľko týmto (konečným) rozsudkom nebolo rozhodnuté o celom nároku navrhovateľa, vo veci vydal doplňujúci rozsudok č.k. 20C/18/2011-254 zo dňa 14.03.2014, ktorým zastavil konanie o náhradu mzdy vo výške 5.557,46 eur od 01.02.2012 do 06.02.2013. S poukazom na uvedené konštatoval, že predmetom konania bolo určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou, ako aj určenie náhrady mzdy. Nakoľko v danej veci došlo k neplatnému skončeniu pracovného pomeru, vznik celého sporu zaviniel odporca, ktorému preto uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi aj náhradu mzdy. Uvedol, že

navrhovateľ mal v časti určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru a rovnako aj v časti rozhodnutia o náhrade mzdy plný úspech vo veci; v časti nároku na náhradu mzdy vo výške 5.557,46 eur za obdobie od 01.02.2012 do 06.02.2013 síce došlo zo strany navrhovateľa k čiastočnému späťvzatiu návrhu a následne k zastaveniu konania, avšak uvedené bolo spôsobené aj tým, že odporca žiadal s poukazom na § 79 ods. 2 Zákonníka práce, aby bola navrhovateľovi priznaná náhrada mzdy len za čas nepresahujúci obdobie 12 mesiacov. Náhrada mzdy za obdobie 12 mesiacov bola navrhovateľovi zo strany súdu aj priznaná a v tejto časti bolo návrhu navrhovateľa vyhovené; rovnako bolo navrhovateľovi vyhovené aj ohľadne uplatnených úrokov z omeškania. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ mal v prvostupňovom aj v odvolacom konaní plný úspech vo veci, priznal mu plnú náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, pozostávajúcich z odmeny za 14 úkonov právnej služby s prislúchajúcim režijným paušálom a DPH, a to podľa § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a/ § 13 ods. 3, § 14 ods. 1 a ods. 5 (resp. § 13a ods. 1 a ods. 4 vyhlášky pri úkonoch vykonaných po 1.7.2013), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (vždy v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu právnej služby). Pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia navrhovateľa vychádzal z predloženého vyúčtovania, v zmysle ktorého právny zástupca navrhovateľa pri prvých 10 úkonoch právnej služby (do okamihu právoplatného rozhodnutia o neplatnosti skončenia pracovného pomeru) vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny určenej podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky, t.j. rovnajúcej sa 1/13 výpočtového základu v príslušnom kalendárnom roku, pričom z takto určenej odmeny právny zástupca s poukazom na § 13 ods. 3 vyhlášky žiadal priznať len 1/3-inu. Pri výpočte základnej sadzby tarifnej odmeny za ďalšie 4 úkony právnej služby, kedy predmetom konania bolo rozhodovanie o náhrade mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru, bola výška základnej sadzby tarifnej odmeny vypočítaná v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky z tarifnej hodnoty veci 66.689,52 eur, t.j. z výšky súdom priznaného plnenia náhrady mzdy. Aplikujúc § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. by základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby predstavovala sumu min. 578,33 eur (559,33 eur + 19 eur ako tretina z 1/13 výpočtového základu platného pre rok 2011), čo by sa odrazilo aj na konečnej výške trov právneho zastúpenia. Nakoľko je však viazaný výškou uplatnených trov a nemôže priznať viac, priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s predloženým vyúčtovaním trov jeho právneho zástupcu. Nakoľko navrhovateľ bol v konaní zo zákona oslobodený od platenia súdnych poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. d)/ Zákona o súdnych poplatkoch) a jeho návrhu v časti určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou a následného nároku na náhradu mzdy bolo vyhovené, v zmysle § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch a položky č. 1 písm. a/ a b/ Sadzobníka súdnych poplatkov zaviazal odporcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 99,50 eur v časti určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru a súdneho poplatku vo výške 4.001,- eur v časti priznanej náhrady mzdy, t.j. 6 % zo sumy istiny 66.689,52 eur; celková výška súdneho poplatku, ktorú je neúspešný odporca povinný zaplatiť tak predstavuje sumu 4.100,50 eur.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, dôvodiac tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.), jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby žiadnemu z účastníkov nebol priznaný nárok na náhradu trov konania a zrušenia jeho výroku o zaplatení súdneho poplatku a zastavenia konania v tejto časti. Namietal záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľ mal v časti rozhodnutia o náhrade mzdy plný úspech vo veci, s poukazom na to, že on bol v časti konania o náhrade mzdy úspešný v rozsahu 51,11%. Jeho úspech v konaní o náhradu mzdy vo výške 51,11% v porovnaní s úspechom navrhovateľa vo výške 48,89% znamená, že navrhovateľ bol v konaní o náhradu mzdy neúspešný, a preto mu nie je možné priznať náhradu trov konania. Vytýkal súdu prvého stupňa, že bez akéhokoľvek zdôvodnenia konštatoval, že navrhovateľ mal plný úspech vo veci, hoci konanie v časti náhrady mzdy vo výške 85,51 eur za obdobie od 01.02.2012 do 06.02.2013 a v časti náhrady mzdy vo výške 5.557,46 eur za obdobie od 01.02.2012 do 06.02.2013 bolo zastavené. Súd prvého stupňa vo svojom odôvodnení uviedol odporujúce si tvrdenia, keď tvrdil, že navrhovateľ mal plný úspech vo veci a ďalej uviedol, že len v určitej časti návrhu navrhovateľa bolo vyhovené - súd tiež neposkytol žiadnu argumentáciu ani zdôvodnenie v predmetnom uznesení, z akého dôvodu, ak navrhovateľ nemal plný úspech vo veci, priznal navrhovateľovi plné trovy konania. Vytýkal súdu prvého stupňa aj jeho protizákonný postup, keď navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, ktoré neboli vyčíslené v zákonnej lehote troch pracovných dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Poukázal aj na § 150 ods. 1

O.s.p., a uviedol, že pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa si treba všímať aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní - navrhovateľ mu oznámil, že trvá na ďalšom zamestnávaní len formálne a len preto, že takéto oznámenie je hmotnoprávnou podmienkou na strane navrhovateľa na požadovanie náhrady mzdy. Poukázal na to, že skutočným cieľom navrhovateľa bolo dosiahnutie peňažného prospechu vo forme náhrady mzdy a navrhovateľ špekulatívne zneužil ustanovenia Zákonníka práce o ochrane zamestnanca v úmysle dosiahnuť pre seba majetkový prospech vo forme náhrady mzdy, a to na jeho úkor. Nakoľko jeho úspech v konaní o náhradu mzdy vo výške 51,11% v porovnaní s úspechom navrhovateľa vo výške 48,89% znamená, že navrhovateľ bol v konaní o náhradu mzdy neúspešný, nebolo ho možné zaviazat' na zaplatenie súdneho poplatku v zmysle § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch. V neposlednom rade poukázal aj na nesprávne vyčíslenie súdneho poplatku spočívajúce v matematickej chybe pri zaokrúhľovaní základu súdneho poplatku.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa i s jeho právnym posúdením veci. Má za to, že vznik celého sporu zaviniť odporca a on mal v časti určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru a rovnako aj v časti rozhodnutia o náhrade mzdy plný úspech vo veci, a preto mu súd prvého stupňa správne priznal nárok na náhradu trov konania. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je čiastočne dôvodné.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania s poukazom na § 142 ods. 1, 3 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v sume 2.631,92 eur, s odôvodnením, že navrhovateľ mal v prvostupňovom aj v odvolacom konaní plný úspech vo veci. Súd prvého stupňa nepochybil, keď priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania v časti konania vo veci samej, t.j. určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru a zaplatenia náhrady mzdy v rozsahu určenom v konečnom rozsudku č. k. 20C/18/2011 - 241 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave pod č. k. 8Co/375/2014 - 264. V tejto časti mal navrhovateľ plný úspech, a preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania v plnej výške podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou odporcu v tom, že v časti zastavenia konania týkajúceho sa náhrady mzdy vo výške 85,51 eur za obdobie od 01.02.2012 do 06.02.2013 a v časti náhrady mzdy vo výške 5.557,46 eur za obdobie od 01.02.2012 do 06.02.2013 navrhovateľ zaviniť z procesného hľadiska zastavenie konania, a preto v tejto časti vznikol odporcovi nárok na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2, vety prvej O.s.p.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosť, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patrí; to neplatí ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Použitie uvedeného ustanovenia zákona musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu, musí mať výnimočný charakter a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti zákona a k dosiahnutiu spravodlivosti pre účastníkov konania. Zároveň má za cieľ motivovať účastníka k tomu, aby čo najskôr predkladal súdu rozhodujúce skutočnosti a dôkazy v záujme efektívneho, plynulého a hospodárneho priebehu konania, v opačnom prípade ho môže stíhať procesný následok v podobe nepriznania náhrady trov konania. Ide o výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok a zo zásady zodpovednosti za zavinenie. Jeho aplikácia prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody osobitného zreteľa opodstatňujúce nepriznanie náhrady trov konania celkom alebo sčasti. Výnimočnosť môže

spočívať tak v okolnostiach danej veci (charakter konkrétneho konania alebo konkrétnej procesnej situácie účastníkov), ako aj v okolnostiach na strane účastníka konania.

Pri okolnostiach na strane účastníka je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery u všetkých účastníkov konania. Treba tiež zohľadniť okolnosti, ktoré viedli k uplatnenému nároku, ako aj prihliadnuť na postoj účastníkov konaní; neúspech účastníka konania však sám o sebe nemôže byť dôvodom hodným osobitného zreteľa. Sociálnu situáciu účastníkov je potrebné posudzovať komplexne. Pri druhom z uvedených dôvodov môžu nastať dôvody hodné osobitného zreteľa vo vzťahu k určitému druhu konania, resp. za určitej procesnej situácie. Okolnosti konkrétneho prípadu treba zvažovať nielen na strane toho, v ktorého prospech sa má uvedené ustanovenie použiť, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nemá byť priznaný aj so zreteľom na to, či možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, aj keď mal v konaní úspech (dopad na majetkové pomery oprávneného účastníka).

Zohľadniac skutočnosť, že navrhovateľ zobral späť návrh v časti výšky náhrady mzdy, v ktorej ním uplatňovaná náhrada mzdy (5.642,97 eur) prevyšovala náhradu mzdy vyčíslenú potvrdením o výške priemernej mzdy odd. ľudských zdrojov odporcu (5.557,46 eur), t.j. v sume 85,51 eur, ako aj návrh na náhradu mzdy za obdobie presahujúce jeho zákonný nárok na náhradu mzdy 12 mesiacov z dôvodu odporcom; až v priebehu konania o náhrade mzdy písomným podaním zo dňa 24.10.2013; uplatnenej námietky podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce, dospel odvolací súd k záveru, že tieto svojím významom zakladajú dôvody hodné osobitného zreteľa opodstatňujúce nepriznanie odporcovi náhrady trov konania v zmysle vyššie cit. ustanovenia.

Čo sa týka odporcovho návrhu považovať správanie navrhovateľa počas konania a jeho pohnútky, ktoré ho viedli k podaniu žaloby, za okolnosti hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. a ich následné zohľadnenie pri rozhodovaní o trovách konania, odvolací súd má za to, že takéto tvrdenia sú zjavne nepodložené a neodôvodnené - odvolací súd nemôže prihliadať na nepreukázané domnienky odporcu, a teda skutočnosti ním uvádzané; že navrhovateľ zneužil ustanovenie Zákonníka práce o ochrane zamestnanca v úmysle dosiahnuť pre seba majetkový prospech na jeho úkor; v žiadnom prípade nepovažuje za okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali nepriznať navrhovateľovi náhradu trov konania.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 151 ods. 4 O.s.p. ak sa rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nevyhlasuje a bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách, súd vyzve účastníka na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane.

Rozhodovanie o náhrade trov konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. už nie je ovládané zásadou oficiality, ale dispozičnou zásadou, ktorá si vyžaduje zvýšenú aktivitu účastníka konania, a viaže tak povinnosť súdu rozhodovať o náhrade trov konania na procesný návrh účastníka konania a ním predloženú špecifikáciu požadovanej náhrady trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia. Účastník konania má možnosť v návrhu na začatie konania, alebo kedykoľvek v priebehu konania, požiadať o náhradu trov konania. V prípade, že nie je účastník konania zastúpený v konaní advokátom, je súd povinný účastníka v zmysle § 5 ods. 1 O.s.p. o jeho procesnom práve poučiť. Ak sa účastník do rozhodnutia, ktorým sa konanie v danom štádiu končí, nevyjadrí k otázke trov konania, súd neprizná takému účastníkovi náhradu trov konania. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania na základe ním podaného návrhu, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto konečného rozhodnutia. V prípade, ak takýto účastník trovy konania v zákonnej lehote nešpecifikuje čo do ich druhu a výšky, súd mu prizná iba náhradu trov konania vyplývajúcich z obsahu spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, s výnimkou trov právneho zastúpenia a ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná.

Ustanovenie § 151 ods. 3 O.s.p. dáva súdu fakultatívnu možnosť rozhodnúť o trovách konania až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Aj v tomto prípade je zachovaná povinnosť účastníka konania vyplývajúca mu z § 151 ods. 1 O.s.p. vyčísliť trovy konania do troch pracovných dní s tým rozdielom, že začiatok jej plynutia je stanovený od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; nesplnenie tejto povinnosti má pre účastníka konania následky vyplývajúce z § 151 ods. 2 O.s.p. Ustanovenie § 151 ods. 4 O.s.p. sa vzťahuje na prípady, ak sa konanie končí uznesením, ktorým sa rozhoduje bez nariadenia pojednávania, nie je ho potrebné vyhlásiť, a preto účastník konania ani nemôže vedieť, kedy bude takéto uznesenie vydané; v takýchto prípadoch nie je možné určiť trojdňovú lehotu od vyhlásenia rozhodnutia, a preto je začiatok jej plynutia viazaný na výzvu súdu, aby účastník konania, ktorý podal návrh na rozhodnutie o trovách konania, tieto vyčísliť.

V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že navrhovateľ si návrhom riadne uplatnil náhradu trov konania (§ 151 veta prvá O.s.p.). Trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia si v konaní vyčísliť písomným podaním zo dňa 05.03.2012 v sume 574,68 eur a následne písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 10.10.2014 (v spojení s opravou doručenou na súd dňa 12.11.2014) v sume 2.631,92 eur. Súd prvého stupňa, ktorý si postupom podľa § 151 ods. 3 O.s.p. vyhradil rozhodovanie o trovách konania až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, bol povinný rozhodnúť o návrhu navrhovateľa na náhradu trov konania po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ktorá nastala dňom 01.10.2014 (streda), kedy nadobudol právoplatnosť konečný rozsudok súdu prvého stupňa č. k. 20C/18/2011 - 241 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/375/2014 - 264 a navrhovateľovi (a rovnako aj odporcov) vznikla povinnosť v lehote do troch pracovných dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia vo veci samej povinnosť vyčísliť si trovy konania. Lehota troch pracovných dní uplynula dňom 06.10.2014 (pondelok). Nakoľko si navrhovateľ nevyčísliť trovy konania v zákonom stanovenej lehote, nepostupoval súd prvého stupňa správne podľa § 151 ods. 2 O.s.p., keď mu náhradu trov konania priznal v celom rozsahu, teda aj pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, ktoré si vyčísliť písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 10.10.2014, teda po zákonom stanovenej lehote troch pracovných dní; súd je vyčíslenými trovami konania čo do rozsahu a výšky viazaný, a nemôže priznať iné trovy právneho zastúpenia ako boli riadne a včas uplatnené.

Odvolací súd považuje za nutné dodať, že ak si účastník v zákonnej lehote trovy konania nevyčísliť, právo na ich náhradu mu nezaniká, ale sa len obmedzuje, a to v tom zmysle, že súd môže priznať iba tie trovy, ktoré mu vyplývajú zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia; trovy právneho zastúpenia v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p. priznať nemôže. Ak však advokát priebežne v priebehu konania trovy vyčísľoval, pôjde o riadne vyčíslenie trov právneho zastúpenia v zmysle zákona. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že trovy právneho zastúpenia nemusia byť vyčíslené spoločne za všetky úkony právnej služby v jedinom podaní adresovanom súdu. V súlade so zákonom sú vyčíslené trovy právneho zastúpenia aj vtedy, ak sú vyčíslené aj skôr, nakoľko lehota troch pracovných dní vymedzuje lehotu, v ktorej sa najneskôr musia trovy konania vyčísliť.

Z uvedeného teda vyplýva, že nakoľko si navrhovateľ vyčíslil trovy právneho zastúpenia za celé konanie až vo vyúčtovaní doručenom súdu dňa 10.10.2014 (respektíve dňa 12.11.2014), odvolací súd má za to, že toto vyúčtovanie podal navrhovateľ po lehote uvedenej v § 151 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 3 O.s.p., pretože konanie vo veci samej sa právoplatne skončilo dňa 01.10.2014 a posledným dňom, kedy si mohol navrhovateľ riadne vyčísliť trovy za celé konanie, bol pondelok 06.10.2014. Odvolací súd má teda za to, že jediné riadne vyčíslenie trov právneho zastúpenia navrhovateľa je zo dňa 05.04.2012 - toto vyúčtovanie bolo predložené za časť konania týkajúceho sa určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru, v ktorom bol navrhovateľ v plnom rozsahu úspešný. Náhradu trov právneho zastúpenia v časti konania o náhradu mzdy v rozsahu určenom v konečnom rozsudku pod č. k. 20C/18/2011 - 241 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave pod č. k. 8Co/375/2014 - 264 odvolací súd navrhovateľovi nepriznal, nakoľko ako je uvedené vyššie, si ju navrhovateľ riadne v lehote podľa § 151 ods. 1,3 O.s.p. nevyčíslil.

Trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Dagmar Malaschitzovej, celkom za 8 úkonov právnej služby:

1/ prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 25.01.2011 vo výške 57 € (§ 11 ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 1 písm. a/ Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu) + režijný paušál vo výške 7,41 € za rok 2011;

2/ písomné podanie na súd vo veci samej zo dňa 26.01.2011 - žaloba na č. I. 1 spisu, vo výške 57 € (§ 11 ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhl. v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu) + režijný paušál vo výške 7,41 € za rok 2011;

3/ účasť na pojednávaní zo dňa 09.05.2011 - č. I. 60 spisu, vo výške 57 € (§ 11 ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu) + režijný paušál vo výške 7,41 € za rok 2011;

4/ účasť na pojednávaní zo dňa 21.09.2011 - č. I. 78 spisu, vo výške 57 € (§ 11 ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu) + režijný paušál vo výške 7,41 € za rok 2011;

5/ písomné podanie na súd vo veci samej zo dňa 11.01.2012 - vyjadrenie na č. I. 101 spisu, vo výške 58,69 € (§ 11 ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu) + režijný paušál vo výške 7,63 € za rok 2012;

6/ účasť na pojednávaní zo dňa 18.01.2012 - č. I. 105 spisu, vo výške 58,69 € (§ 11 ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu) + režijný paušál vo výške 7,63 € za rok 2012;

7/ účasť na pojednávaní zo dňa 12.03.2012 - č. I. 118 spisu, vo výške 58,69 € (§ 11 ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu) + režijný paušál vo výške 7,63 € za rok 2012;

8/ účasť na pojednávaní zo dňa 02.04.2012 (vyhlásenie rozsudku)- č. I. 138 spisu, vo výške 14,67 € (1/4 z 58,69), (§ 11 ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 5 písm. b/ Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom ku dňu vykonania úkonu) + režijný paušál vo výške 7,63 € za rok 2012.

Celková odmena za 8 úkonov právnej služby spolu vo výške 418,74 eur. K tomu 4 x režijný paušál za rok 2011 á 7,41 eur + 4 x 7,63 eur režijný paušál za rok 2012 = spolu suma vo výške 60,16 eur - s poukazom na ustanovenie § 15 písm. a/ cit. vyhl.

Celkovo 418,74 eur + 60,16 eur = 478,90 eur + 95,78 eur (20% DPH v zmysle § 18 ods. 3 Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) = 574,68 eur.

Odvolací súd v zmysle vyššie uvedeného uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania (prvý výrok) v zmysle § 220 O.s.p. zmenil a navrhovateľovi priznal ním riadne a včas uplatnenú náhradu trov konania vo výške 574,68 eur. Odporca, ktorému bola uložená náhrada trov konania, je povinný túto zaplatiť advokátovi, ktorý zastupoval účastníka, ktorému bola náhrada trov konania prisúdená (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Nad rámec uvedeného odvolací súd poznamenáva, že odporca si taktiež svoj nárok na náhradu trov konania v časti týkajúcej sa zastavenia konania o náhrade mzdy v zákonom stanovenej lehote troch pracovných dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej riadne nevyčíslil.

Čo sa týka druhého výroku napadnutého uznesenia, ktorým súd prvého stupňa odporcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava II súdny poplatok za návrh vo výške 4.100,50 eur podľa § 2 ods. 2 zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, odvolací súd má za to, že predmetné súdne poplatky boli vyrubené s ohľadom na výsledok konania; t.j. neúspech odporcu v časti určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru a uloženie mu povinnosti zaplatiť navrhovateľovi náhradu mzdy v sume 66.689,52 eur; v súlade s § 2 ods. 2 a § 7 ods. 11 zák. číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a následné zaviazanie odporcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 4.100,50 eur (99,50 eur + 4.001 eur) tak považuje za správne a zákonu zodpovedajúce. Z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa v tejto napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. s použitím § 142 ods. 2 O.s.p. a vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov v odvolacom konaní rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.